

Noordwijk a.Z., toen we een Grauwe Klauwier zagen, mannetje en wijfje, telkens vlogen ze van den eenen dennetop naar den andere; na een kort tijdje vonden we een voorraadschuur van hommels en enkele vliegensoorten; hierbij stuur ik een tweetal hommels opgeprikt aan doode duindoorns; misschien hadden de vogels daar in de buurt hun nest.

In het Vogeljaar las ik dat U graag bericht kreeg, of er ook merelnesten zonder takjes binnen het harde koekerig bekleedsel waren gezien. In onzen tuin broedde een merel van 5-4-'33 tot 21-4-'33, deze vogel had de eieren zoo op het harde bekleedsel gelegd; jammer genoeg werd het nest met jongen den 27sten door een kat uitgehaald.

Laren, 20 Jan. '34.

OPHRY'S BRIEDÉ.

Musschen en Bloemen. Indien er iets over bekend is, zou ik gaarne in de volgende „Levende Natuur” iets lezen over de vernieling die de musschen nu al drie jaar achteréén en steeds sterker in dezen tijd in m'n tuin aanrichten.

De volgorde van de genoemde „stukgemaakte” bloemen — er wordt niets opgegeten! — is duidelijk *niet alleen* chronologisch maar ook door voorkeur geregeld: gele crocus, anders gekleurde crocus (*niet* zoolang er nog gele zijn), Scilla sibirica, winteraconiet, Viola odorata en straks de primula's, *weer* het liefst de gele.

Vroeger heb ik dit vandalisme nooit waargenomen. Wèl *opeten* van jong groen en knoppen, vooral van den gouden regen.

Amsterdam, 12 Maart '34.

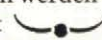
LO. W. SCHUT.

Heel graag stel ik deze kwestie aan de orde. Meniggen zal wel versche herinneringen hebben. Is de hebbelijkheid beperkt tot de stadsmusschen? Waarom zijn ze zoo bijzonder verlekkerd op de gele crocussen? Is het heusch alleen maar stuk bijten? Er is wel eens beweerd, dat ze het niet zouden doen, wanneer er slechts overvloedig drinken te krijgen is.

Een andere hebbelijkheid van musschen, het schillen van boomen en struiken (vooral vlier, linde en wilg) schijnt ook beperkt te blijven tot de steden of stad-achtige buurten.

Er zijn *nog andere bloemenliefhebbers onder de vogels*. Spreeuwen slapen graag levende bloemen naar hun nest en zij zijn niet de eenige.

Niet *alle* musschen en spreeuwen doen die dingen; wij hebben hier weer te doen met individuele neigingen en locale gebruiken. Allemaal zeer de moeite waard, om op te letten. T.

De Roode Milaan of Wouw. Hedenmiddag te ongeveer 15 uur nam ik boven het gemeentelandgoed de Bilderberg ten Westen van Oosterbeek een wouw of roode milaan (Milvus m. milvus L.) waar. Hij vloog zeer hoog, maar was, met den 8-voudigen Zeisskijker in de volle zon, tegen een witte wolk toch zeer duidelijk te zien. De onderzijde leek mij zwartgrijs met wit gespikkeld met een duidelijke lichte vlek op iederen vleugel; de bovenkant van den staart fel roodbruin en van de vleugels zwartgrijs met een roodbruine lengtestreep. Voor de kleuren van kop en borst was de afstand te groot. De vleugels waren lang en vrij smal en werden onder het zweven onder een stompen hoek gehouden met de punten iets opgewipt . De staart werd telkens geheel uitgespreid en was dan zeer duidelijk *holrond*. Dit heeft mij aanvankelijk, bij het nazoeken in de literatuur in de war gebracht, daar op de plaat in Brehm en bij het silhouetfiguurtje in het artikel van Dr. Eijkman in „De Levende Natuur” van 1 Maart '34 de staart *scherppuntig* gevorkt is. Deze afbeeldingen stellen echter een togevouwen staart voor en nu zie ik juist, dat bij een afbeelding van de huiszwaluw de togevouwen staart *scherppuntig* gevorkt is, terwijl in de vlucht de uitgespreide staart toch *holrond* is. Waarschijnlijk is dit bij de wouw ook zoo, maar zoo U of Dr. Eijkman mij hierover nader zou kunnen inlichten, zou ik dit zeer op prijs stellen. De overige kenmerken, die Dr. Eijkman geeft (de witte vlekken en de rossige hoofdtint) komen zoo mooi met mijn waarneming overeen, dat ik voor mij niet twijfel of de waargenomen vogel was een *roode milaan*. De *holronde inham* was in ieder geval *flink diep*.

De wouw cirkelde eenigen tijd in zweefvlucht rond, waarbij hij zich snel omhoog schroefde, want hij werd zienderoogen kleiner en ging eindelijk in rechte glijvlucht over, waarbij de vleugels vrij sterk achterwaarts geknikt werden. Hij was weldra in Westelijke richting uit het gezicht verdwenen. Dit is de eerste milaan, die ik te zien heb gekregen in de tien jaar, dat ik hier op den trek en wel speciaal op dien van roofvogels, let.

Oosterbeek, 12 Maart '34.

J. M. J. S. GOCKINGA.

Een slang als melkboer. Dat slangen veel van melk houden, is algemeen bekend. Dat een slang zelf de koe melkt, zal wel minder bekend zijn. Ik wil u hiervan een aardig staaltje mededeelen. Mijn vader en ik fietsten op een mooie Zondagmorgen langs 't Aamsveen (gem. Lonneker), tot voor kort een ruige wildernis.

Daar wonen verscheidene boeren, die mijn vader als oud-hoofd der school in deze buurt,